

Bilješka o piscu:

HEMINGWAY, Ernest (1898 - 1961), američki književnik.

Za Prvog svjetskog rata služi kao dobrovoljac na talijanskoj fronti, gdje je ranjen; roman *A Farewell to Arms*

jedno je od istaknutih proturatnih dijela. Dezorijentaciju iduhovnu pustoš anglosaksonskih intelektualnih boema i bogataša u poslijeratnom Parizu prikazao je u romanu

The Sun Also Rises

. U njemu otkriva i svoju fascinaciju Španjolskom i borbom bikova, što će mu biti tema u nizu novela i u knjizi

Death in the Afternoon

. Za španjolskoga građanskoga rata svojim reporterskim prisustvom na republikanskoj strani, javnim antifašističkim nastupima, dramom

The Fifth Column

i velikim romanom o partizanskom ratovanju iza Francovih linija,

For Whom the Bell Tolls

, pozitivno se angažirao kao umjetnik i kao javna ličnost.

U Drugom svjetskom ratu Hemingway je boravio na kineskoj fronti i među francuskim partizanima, sudjelujući i u oslobađanju Pariza. Poslijeratni roman *Across the River and Into the Tress* nije na razini njegovih

ranijih reagiranja na povjesnu situaciju, ali

The Old Man and the Sea

, parabola o prkosnom junaštvu čovjeka nasuprot ravnodušnoj okrutnosti prirodnog udesa, osvaja dostojanstvenom jednostavnošću..

Usvojim dijelima Hemingway je stvorio neku vrstu mita o modernom čovjeku, lutalici idobrovoljnom izgnaniku koji se, intenzivno živeći s prirodom, odajući se borbi, seksu, alkoholu, sportu, suprostavlja ništavilu kodeksom časti i stoičkom disciplinom. Sukus života je igra sa smrću, koja za Hemingwaya ima gotovo obredni značaj. Stil mu obilježen naizgled škrtim rječnikom stilizirane svakodnevnice, slijedovima kratkih rečenica, te se emocionalno bogatstvo njegova karkterističnog jezika nalazi u podtekstu. Hemingway je u našem stoljeću valjda jedinstven prozaik kojega jednako cijene čitaoci iz najširih krugova, kao i oni s ekskluzivnim estetskim mjerilima.

Santiago:

Starac Santiago je bio tanak i mršav, s dubokim brazdamana potiljku. Na jagodicama je imao vzagasite mrlje kožnog tumora koji izaziva odsjaj sunca sa površine tropskog mora. Mrlje su mu pokrivale dobar dio lica a na rukama su mu se otkrivali duboko urezani ožiljci od neprekidnog izvlačenja konopaca sa teškim ribama. Ali, nijedan od onih ožiljaka ne bijaše svjež. Na njemu je sve, osim očiju, izgledako staro, a oči su mu bile boje mora i sijale vedro i nepobjedivo.

Sadržaj:

Santiago je bio nesretni stari ribar koji je ribario u Golfskoj struji gotovo tri mjeseca, a nije uspio uloviti ni jednu jedinu ribu. Uz to, prvih četrdeset dana s njim je bio jedan dječak, Manoline, ali je uz nagovor roditelja odustao. Tako je starac Santiago ostao sam.

Jednog je jutra, kao i uvijek, Santiago išao na pecanje, ovaj put išao je još dalje od obale gdje je voda bila još dublja. Mamac je bacio na različite dubine i prepustio se struji. Odjednom na mamac se nešto uhvatilo i počelo je jako vući. Starac je odmah ragirao i utvrdio da je to jedna ogromna riba, ali ju nije vidio, no kad je skočila iz mora Santiago je ostao bez daha, bila je to ogromna mečarica. Mučio se Santiago s njom tri dana i tri noći da bi na kraju ipak pobijedio. Zavezao ju je na bok barke i pošto se nližala oluja odlučio se za brz povratak na obalu. Međutim na putu pojavili su se morski psi. Santiago se borio s njima, pokušao im je pobjeći, ali nije uspio, pojeli su mu cijelu ribu. Od mečarice ostale su samo glava i kosti.

Iako su od ribe nije ostalo gotovo ništa, na obali su se ribari divili, bila je duga 5.5 metra.

Slijedećeg jutra kad se starac Santiago probudio uz njega stajao je mladi Manoline koji mu je obećao da će od sad na dalje uvijek ići na pecanje s njim.

Analiza dijela:

Hemingway je u ovoj priči izrekao cijelu filozofiju "izgubljene generacije". Ljudi se očajnički bore za svoju sreću, muče se i krvave zbog nje, ali onda, kada ona treba biti potpuno njihova, kada trebaju osjetiti punu ljepotu te borbe za nju - njene plodove dolaze mračne sile koje mu ih otimaju. "Suviše bi bilo lijepo da bi tako dugo potrajalo" kaže starac kada je ulovio veliku ribu. Ali Hemingway, kome je borba uvijek značila što i život, ni ovdje ne vidi izlaz u pokravanju i beznađu. Njegov starac Santiago se prvo bori da ulovi ribu koja će mu donijeti sreću, bogatstvo, da bi se kasnije sa istom žestinom bacio na morske pse koji su mu ju htijeli oteti. Međutim, kada postaje svijestan da je poražen, on ipak ne klone duhom, već se sprema zajedno s dječakom na nove borbe. Poslije poraza starac govori sebi: "Čovjek nije stvoren da bude pobijeden. Čovjeka mogu uništiti, ali ga ne mogu poraziti".

Ideja:

Hemingway upućuje svoju poruku o neophodnosti čvrstine i integriteta čovjeka, bez obzira na starost ili nedozrelost: starac i dječak su ravnopravni sudionici u težnji za potvrdom osnovnih životnih vrijednosti.

Zaključak:

Iako nesretan, Santiago usprkos svemu postiže moralnu pobjedu prelazeći vlastita ograničenja, svoju starost i nedostatak snage, hrabrošću i odlučnošću.